

udenfor Søterritoriet, skulle Fiskerne have Ret til at beholde, selvfølgelig mod at svare Tolden til Statskassen.

I § 4 er der en Bestemmelse, som, saa vidt jeg kender den bestaaende Strandingslov, knytter sig nøje til denne, nemlig at paa Forstranden inddrevet løst Gods kan Amtmanden efter Politimesterens Indstilling overlade Strandfogeden, naar ingen berettiget har meldt sig. Jeg er ikke vis paa, at denne Bestemmelse er rigtig, men jeg skal ikke udtale noget bestemt derom, da jeg ikke tilstrækkeligt kender de Lønforhold, hvorunder Strandfogederne virke, og ikke ved, om de ere af en saadan Beskaffenhed, at Strandfogederne ville kunne have et billigt Krav paa den Fordel, de kunne indvinde ved denne Bestemmelse. Naar jeg nævner dette, er det, fordi det er mig bekendt, at dette Forhold har vakt ikke saa lidt Misfornøjelse blandt Fiskere og Bjergere. Jeg henstiller altsaa til Ministeren og det eventuelle Udvalg at tage saavel dette som det foregaaende Spørgsmaal under Overvejelse.

I øvrigt kan jeg, som sagt, kun udtale min Glæde over Forslaget og vil bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har fremsat det og derved imødekommet det af Dansk Fiskeriforening indsendte Andragende om en Ændring i Strandingsloven. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Christian Rasmussen: Ogsaa jeg skal udtale min Glæde over, at dette Forslag er kommet til at foreligge Rigsdagen, fordi jeg tror, at der i de Forhold, her er taget Sigte paa, ad Lovgivningens Vej kan tilvejrbringes Reformer til Gavn for de Smaafolk i vort Land, som have et berettiget Krav paa, at der tages Hensyn til dem, naar man skal lovgive om det her foreliggende Emne. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører for Flertallet udtale min Glæde over, at man ved dette Forslag har søgt at indskrænke den Tidsfrist, i hvilken strandet Gods skal opbevares, inden det kommer Bjergeren til gode. Jeg tror, fat man her er kommen paa den rigtige Side.

Uagtet jeg saaledes kan udtale min Tilslutning til det foreliggende Forslag i dets Helhed, er der paa enkelte Punkter Bestemmelser, som jeg mener bør ændres. Jeg antager imidlertid, at man fra Tingets Flertals Side vil gaa ind paa, at Forslaget sendes i et Udvalg og der faar sin endelige Behandling. Jeg er ganske overbevist om, at kommer denne Lov i Udvalg, og komme vi der til at tale om disse Sager,

vil der kunne fremkomme en Lov, som vil faa overordentlig stor Betydning for de Mennesker, for hvilke man her fra Regeringens Side har tænkt at lovgive. Jeg kan derfor ligesom den ærede sidste Taler anbefale Forslaget til videre velvillig Behandling her i Tinget.

Konseilspræsidenten (J.C. Christensen): Paa min fraværende Kollegas Vegne skal jeg gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremsat om dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) havde nogle Betænkeligheder med Hensyn til Lovforslagets § 3, der omhandler løst Gods, som findes ude i Havet, og nævnedes et Eksempel med nogle Fiskere fra Løkken, som havde fundet en Del Drivtømmer 4 Mil fra Land, og som, skønt de havde indgivet Ansøgning derom, ikke havde faaet Lov til at beholde dette mod at erlægge Tolden. Saaledes som Bestemmelsen er affattet her i Lovforslaget, tror jeg, at netop dette Tilfælde vilde have faaet et for de vedkommende Fiskere gunstigt Udfald, idet jeg ikke tvivler om, at Finansministeriet netop med denne Lov i Haanden vilde have givet dem, hvad de søgte om. Jeg ser derfor ikke, at dette Tilfælde kan paaberaabes som Argument for, at en anden Redaktion end den foreliggende skulde være nødvendig. Men i øvrigt tvivler jeg ikke om, at min Kollega med Glæde vil forhandle med det eventuelle Udvalg derom, og kan man finde en Affattelse, der er endnu heldigere end den foreliggende, tvivler jeg ikke om, at han vil slutte sig dertil.

Den anden Betænkelighed, det ærede Medlem havde, angik § 4, men den forstaar jeg ikke saa ganske. Her tales nemlig kun om Gods af saa overordentlig ringe Værdi, at det ikke en Gang kan betale sig at holde Auktion derover, end ikke, selv om man lader Godset forauktionere sammen med andet Gods, hvorover der skal holdes Auktion. I saadanne Tilfælde ser jeg ikke, at noget kan tale mod, at Strandfogeden faar det. Strandfogederne lønnes ellers med Bjergningspart, og jeg ser ikke, at man kan anvende Gods af saa ringe Værdi paa en bedre Maade end at lade Strandfogeden faa det. Jeg ser heller ikke, at det kan gaa imod nogen Fiskers Interesse, thi det drejer sig jo om Sager, der findes paa Stranden, hvor Fiskerne ikke have større Rettighed end alle andre Mennesker.

Det ærede Medlem for Helsingør (Chri-